

Escatologia turística

A UNA COLÒNIA TURÍSTICA SE LI DEMANA QUE COMPLEIXI UNA SÈRIE DE REQUISITS, ENTRE ELS QUALS UNES INFRAESTRUCTURES EFICIENTS, DE LES QUALS ARA MATEIX MALLORCA NO POT PRESUMIR

Uns diuen que si algunes platges mallorquines han perdut qualitat és perquè el PP no va invertir en la modernització de la xarxa de depuradores. D'altres asseguren que la pèrdua de banderes blaves no reflecteix la realitat. Sigui com sigui, la infraestructura bàsica per a un país que acaramulla turistes cada any en nombre més alt no és l'adequada. Fa un parell de setmanes, els tubs que haurien d'evacuar tot el que dipositem a la tassa del vàter o a les piques d'una zona molt propera al nucli urbà de Palma, rebentaren a Cala Gamba, i així ampliaren la tradició d'avaries en aquest punt.

L'escatologia turística mallorquina és plena de capítols pudents i esperpèntics. Algú va dir, ja fa uns quants decennis, que els empresaris i els governants illencs feren molt bé la feina d'abastiment de matèries primeres per alimentar els turistes, però no pensaren en el fet que aquestes matèries, processades per l'aparell digestiu, produeixen uns resultats que requereixen bones infraestructures per mantenir la brutor lluny de les costes. Ho deia arran d'alguns episodis *buñuelescos* a les platges de s'Arenal, on el bany dels turistes de sobte era interromput per l'aparició de dejeccions flotants a la superfície de l'aigua, platejada per la llum matinal. Un científic de renom local ho va expressar amb indignació villalonguiana: "Amb les nostres platges passa com amb la dona del Cèsar: no tan sols ha de ser honesta, sinó que també ho ha de parèixer": aigües netes i transparents, com les que apareixen en els materials de propaganda.

Quan, com ara, surt a la llum l'estat de les infraestructures d'evacuació, esclata -una mica- la ira d'una part de la ciutadania, sobretot la gent vinculada als moviments conservacionistes, als grups verds en general. És lògic que així sia,

GUILLEM FRONTERA

però, si ens ho mirem amb una mica de serenor, haurem de concloure que allò realment estrany és que aquests accidents no sovintegin més. I no val dir que se silencien, perquè no es tracta, com ha passat, d'amagar alguns capítols d'infeccions pel mal estat dels aliments servits a hotels o restaurants. Una platja amb una estora de femta no passa desapercibuda: afecta directament quatre dels cinc sentits i no pots comprar el silenci de tothom que ha vist, ensumat, tocat o tastat -involuntàriament, cal pensar. Atès l'estat general de les depuradores, en les quals s'han detectat mancances tecnològiques i funcionals realment preocupants, la manca de més sorpreses desagradables té alguna cosa de pacte amb el

Diable. Si aquest és compensat amb ànimes, no li deuen bastar les que es perden en nits de *hooliganesca* maror ni en les grans *suites* del luxe corrupte. En tot cas, podríem qualificar d'excel·lent la feina de l'encarregat de mantenir el rei de l'avern sadollat d'ànimes indígenes i externes. Reconequem-li la feina ben feta.

No així als que, des de temps enrere, són responsables d'un estat de coses que no s'adequa a les necessitats ni a les conveniències del negoci turístic. És cert que aquest negoci ha estat, sobretot, en mans dels hotelers i que aquests rebutgen de pla la intervenció dels governants en la marxa general de les coses, llevat que aquests governants siguin del seu mateix clan i serveixin els mateixos interessos. És obvi que la modernització de les infraestructures -ara també tenim problemes d'evacuació a Formentera- s'emprèn només quan la realitat es veu desbordada. No podem confiar en un finançament just per corregir tantes disfuncions, per la simple raó que l'olor de la brutícia no arriba a Madrid, on, a més, convé creure que la comunitat illenca és molt rica, i amb aquesta l'enterram.

Si no volem resignar-nos a aquest escenari, haurem de treballar civilment per dotar-nos d'una classe política amb altura de mires que fins ara només han demostrat alguns dels seus components. D'altres, s'han corromput indecentment o s'han lliurat en braços de l'espanyolisme més flamejant. El conjunt tira més aviat cap a una mediocritat embastardida de cobdícia. No hem estat capaços de formar una classe política que, si considera sacrílega la reducció del nombre de turistes, almenys estigui en condicions d'evitar que les canonades d'innoeble matèria rebentin abans d'arribar al seu destí.

Escriptor, guionista i crític d'art